

Sygn. akt II K 330/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lutego 2016r.

Sąd Rejonowy w Koźienicach II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Lech Wiśniewski

Protokolant: st. sekr. sądowy L. S.

w obecności Prokuratora Daniela Mazura

po rozpoznaniu dnia 26.10.2015 r., 23.11.2015r., 15.02.2016r.

sprawy przeciwko **1.A. P. s. B. i K. z domu K. ur. (...) w K.**

oskarżonego o to, że: I.W dniu 23 sierpnia 2014 w K. działając wspólnie i w porozumieniu z Ł. W. (1) wziął udział w pobiciu S. Z. gdzie uderzając drewnianym trzonkiem od szpadla lub łopaty oraz drewnianym taboretom naraził go na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienie skutku określonego w art. 156§1kk lub w art. 157§1kk w wyniku czego ww. doznał obrażeń ciała w postaci rany podłużnej długości 5 cm w okolicy ciemieniowej lewej głowy, zasinienia powieki oka prawego, zasinienia całej tylnej strony lewego uda, zasinienia lewego podudzia, kilku drobnych zasinień od strony przedniej prawego kolana oraz bolesności naskórka kręgosłupa lędźwiowego, co naruszyło czynności jego organizmu na okres poniżej siedmiu dni, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym w warunkach art. 64§1 kk i w ciągu pięciu lat po odbyciu łącznie kary co najmniej jednego roku pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 282 kk i art. 189§1 kk i art. 160§1 kk i art. 157§1 kk w zw. z art. 11§2 kk

tj. o czyn z art. 158§1kk w zw. z art. 64§2kk

II.W dniu 11 grudnia 2014 roku w K. posiadał wbrew przepisom ustawy środek odurzający w postaci 0,427 grama netto ziela konopi innych niż włókniste,

tj. o przestępstwo z art. 62 ust 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2012 roku poz. 124 tekst jednolity)

2. Ł. W. (2) s. B. i A. z domu M. ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że: III. W dniu 23 sierpnia 2014 w K. działając wspólnie i w porozumieniu z A. P. wziął udział w pobiciu S. Z. gdzie uderzając drewnianym trzonkiem od szpadla lub łopaty oraz drewnianym taboretom naraził go na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienie skutku określonego w art. 156§1kk lub w art. 157§1kk w wyniku czego ww. doznał obrażeń ciała w postaci rany podłużnej długości 5 cm w okolicy ciemieniowej lewej głowy, zasinienia powieki oka prawego, zasinienia całej tylnej strony lewego uda, zasinienia lewego podudzia, kilku drobnych zasinień od strony przedniej prawego kolana oraz bolesności naskórka kręgosłupa lędźwiowego, co naruszyło czynności jego organizmu na okres poniżej siedmiu dni, przy czym czynu tego dopuścił się w przeciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 158§1kk w zw. z art. 64§1kk

Stosując na podst. art.4§1kk wobec oskarżonego kodeks karny w brzmieniu obowiązującym do 30.06.2015r.;

1. Oskarżonego A. P. uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów i za czyn opisany w pkt I na podst. art.158§1kk w zw. z art.64§2kk skazuje go na karę 4 /czterech/ miesięcy pozbawienia wolności, a za czyn opisany w pkt II na podst. art. 62 ust 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2012 roku poz. 124 tekst jednolity) skazuje go na karę 1 /jednego/ miesiąca pozbawienia wolności.
2. Na podst. art. 85kk i art.86§1kk orzeczone wobec A. P. kary pozbawienia wolności łączy i wymierza mu łączną karę pozbawienia wolności 4 /czterech/ miesięcy.
3. Oskarżonego Ł. W. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu w pkt III i za to na podst. art. 158§1kk w zw. z art.64§1kk skazuje go na karę 7/siedmiu/ miesięcy pozbawienia wolności przy czym wykonanie tej kary na podst. art.69§1i2kk i art.70§1pkt1kk warunkowo zawiesza ustalając okres próby na lat 3 /trzy/, a na podst. art.73§1kk oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora.
4. Na podst. art. 70 ust 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2012 roku poz. 124 tekst jednolity) orzeka przepadek i zniszczenie w Wyspecjalizowanej Jednostce dowodu rzeczowego w postaci ziela konopi innych niż włókniste o wadze 0,281gram.
5. Na podst. art.46§2kk orzeka od A. P. i Ł. W. (1) tytułem nawiązek na rzecz S. Z. po 600 /sześćset/ złotych.
6. Zasądza na rzecz Skarbu Państwa tytułem kosztów sądowych od oskarżonego A. P. 372,50 /trzysta siedemdziesiąt dwa 50/100/ złotych, a od oskarżonego i Ł. W. (1) 432,50 /czteryście trzydzieści dwa 50/100/ złotych.

Sygn. akt IIK 330/15

UZASADNIENIE

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił, iż w dniu 23.08.2014r. S. Z. w godzinach wieczornych udał się do mieszkania nieżyjącego już swojego kolegi M. B. znajdującego się w K. przy ul. (...) i położył się u niego spać. W mieszkaniu tym znajdował się już będący w stanie nietrzeźwym J. G., który wcześniej spożywał alkohol z M. B.. W godzinach nocnych do mieszkania tego przyszedli A. P., Ł. W. (2) w towarzystwie (...) i osoby nieznannej Z.. A. P. i Ł. W. (2) podeszli do leżącego S. Z. i zaczęli go bić rękoma oraz drewnianym trzonkiem od szpadla po całym ciele. W pewnym momencie A. P. uderzył również Z. drewnianym taboretym, a następnie Ł. W. (2) i A. P. opuścili posesję B.. W godzinach rannych S. Z. powiadomił telefonicznie policję o pobiciu go w nocy w związku z czym dyżurny wysłał tam patrol policji, i funkcjonariusze stwierdzili, iż faktycznie S. Z. nosił ślady pobicia w związku z czym wezwano karetkę pogotowia, która zabrała go do szpitala. W wyniku pobicia S. Z. doznał obrażeń w postaci rany podłużnej długości 5 cm w okolicy ciemieniowej lewej głowy, zasinienia powieki oka prawego, zasinienia całej tylnej strony lewego uda, zasinienia lewego podudzia, kilku drobnych zasinień od strony przedniej prawego kolana oraz bolesności naskórka kręgosłupa lędźwiowego, co naruszyło czynności jego organizmu na okres poniżej siedmiu dni. Z uwagi na to, iż S. Z. podał policjantom jako motyw napaści, iż kiedyś odmówił A. P. nabycia marihuany dyżurny K. po zatrzymaniu A. P. w grudniu 2014r. wysłał patrol policji w celu przeszukania pokoju, w którym mieszkał A. P.. Policjanci ujawnili w pokoju tym opakowanie z zieleń konopi innych niż włókniste o masie 0,427 grama.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zeznań: S. Z., J. G., M. N., R. K., M. Z., K. C., G. A. (1), protokołów przeszukań, protokołów oględzin i zaświadczeń lekarskich.

A. P. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych czynów i wyjaśnił, że 23.08.2014r. przebywał poza K. i nie pobił w tym dniu S. Z.. Podał również, iż nie był również posiadaczem substancji narkotycznych, które być może są własnością jego brata, którego od kilku lat nie ma w Polsce.

Ł. W. (2) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu i zaprzeczył aby brał udział w pobiciu S. Z..

Sąd zważył:

Z zebranego materiału dowodowego wynika, iż oskarżeni popełnili zarzucane im aktem oskarżenia czyny. Odnosnie przestępstwa polegającego na pobiciu S. Z. głównym dowodem są zeznania samego poszkodowanego. Opisał on w swoich zeznaniach okoliczności pobicia go w nocy 23.08.2014r. podając szczegółowo, który z oskarżonych i w jaki sposób uderzał go w czasie gdy nocował w mieszkaniu M. B., podał również czym został uderzony i w jaki sposób. Zeznania swoje podtrzymał również w czasie konfrontacji z oskarżonymi. Zauważyć tu należy, iż S. Z. nie miał wcześniej żadnych konfliktów z A. P. co zresztą potwierdza sam oskarżony, który także wyjaśnił, iż z pokrzywdzonym do czasu zajścia nie miał żadnych konfliktów. Tym samym S. Z. nie ma żadnych powodów by fałszywie oskarżać oskarżonych o pobicie go. Zauważyć też należy, że S. Z. już przed pobiciem znał A. P., a zatem nie ma żadnych wątpliwości co do osoby sprawcy. Jego nazwisko podał od razu funkcjonariuszom policji gdy przybyli na miejsce zdarzenia po jego telefonicznym zawiadomieniu o pobiciu. Zeznania S. Z. uwiarygadniają również zeznania J. G.. Wprawdzie świadek ten jak wynika z jego zeznań w nocy z 22/23.08.2014r. był mocno nietrzeźwy nocując w domu nieżyjącego M. B., ale zeznał, iż gdy obudził się trzeźwiejszy rano S. Z., który nosił ślady pobicia poinformował go, że został w nocy pobity i, że wezwał policję w związku z tym pobiciem. Świadek ten potwierdził również, iż w mieszkaniu znajdował się także R. K. co potwierdza wersję pokrzywdzonego, który od razu w zawiadomieniu o przestępstwie złożonym tego samego dnia, w którym miało miejsce zajście podał, iż jedną z osób towarzyszących A. P. był R. K.. Wprawdzie sam R. K. zaprzeczył by tej nocy przychodził do mieszkania M. B., ale Sąd nie dał mu wiary mając na uwadze zgodne zeznania S. Z. i J. G. w tym przedmiocie natomiast rozumiał jest, iż R. K., który zresztą nie brał udziału w pobiciu zaprzecza pobytowi w mieszkaniu B. by nie być zamieszany w to zajście. Stwierdzić należy również, iż policjant, który przybył na miejsce zdarzenia czyli M. Z. zbadał stan trzeźwości Z. i stwierdził, że jest on osobą trzeźwą. Policjantowi temu S. Z. przedstawił przebieg zdarzenia opisując to zdarzenie w analogiczny sposób w jaki później przedstawił w zeznaniach złożonych w postępowaniu. Wszystkie te okoliczności wskazują, iż S. Z. zeznaje prawdę i Sąd dał wiarę jego zeznaniom nie dając wiary wyjaśnieniom A. P. i Ł. W. (1), iż nie pobili krytycznej nocy S. Z. uznając ich wyjaśnienia tylko za sposób obrony. Uderzając wielokrotnie S. Z. rękoma jak również przedmiotami w postaci trzonka od szpadla i taboretu oskarżeni spowodowali u S. Z. opisane wyżej obrażenia, które naruszyły czynności jego organizmu na okres poniżej 7 dni tym samym popełnili przestępstwo z art.158§1kk albowiem uderzając wielokrotnie pokrzywdzonego rękoma i różnymi przedmiotami narazili go bezpośrednio niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia.

A. P. popełnił przestępstwo będąc uprzednio skazanym w warunkach art.64§1kk wyrokami Sądu Rejonowego w Zwoleniu w sprawie IIK 86/03 i Sądu Rejonowego w Kozienicach w sprawie IIK 297/12 i przed upływem 5 letniego okresu o odbycia za te przestępstwa kary łącznej powyżej 1 roku tym samym jego czyn należało zakwalifikować również z art.64§2kk.

Odnosnie czynu opisanego w pkt II Sąd uznał, iż istnieją dowody wskazujące, że A. P. popełnił zarzucany mu czyn. Z protokołów przeszukań i zeznań świadków K. C. i G. A. (2) wynika, iż w dniu 14.12.2014r. dokonali oni przeszukania pokoju zajmowanego przez A. P. i odnaleźli w nim substancje narkotyczne w postaci marihuany w ilości 0,427 grama. Z zeznań wymienionych wyżej funkcjonariuszy policji wynika, iż mieszkanie w którym jeden pokój zajmuje A. P. należy do jego matki i z jej oświadczenia wynikało, że w pokoju tym znajdując się tylko i wyłącznie rzeczy stanowiące własność i należące do jej syna A. P.. Z związku z tym Sąd dając wiarę wyżej wymienionym świadkom Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom A. P., że narkotyki należały do jego brata który od 2009 roku przebywa w Anglii. Posiadając substancję narkotyczną w postaci środka odurzającego ziela konopi innych niż włókniste oskarżony popełnił przestępstwo opisane w art.62 ust.1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Wymierzając karę jako okoliczności obciążające w stosunku do A. P. Sąd wziął pod uwagę społeczną szkodliwość czynu polegającą na atakowaniu życia i zdrowia człowieka i nagminność tego rodzaju przestępstw jakie mu zarzucono na tutejszym terenie. Wzięto również pod uwagę rodzaj doznanych przez pokrzywdzonego obrażeń.

Jako okoliczności łagodzące w przypadku drugiego z czynów wzięto pod uwagę niewielką ilość substancji narkotycznych.

Biorąc powyższe okoliczności pod uwagę Sąd uznał, iż kara łączna pozbawienia wolności w wymiarze 4 miesięcy jest karą adekwatną do stopnia zawinienia A. P.. Sąd rozważał kwestię warunkowego zawieszenia wykonania kary jednak uznał, iż dla osiągnięcia celów kary, nie byłoby to wychowawcze gdyż nie zachodzą żadne szczególne okoliczności powodujące konieczność warunkowego zawieszenia wykonania kary. Sąd uznał natomiast, iż okoliczności do warunkowego zawieszenia wykonania kary zachodzą w przypadku Ł. W. (1) i orzeczoną wobec niego karę pozbawienia wolności warunkowo zawiesił.

Na podst.art.46§2kk orzeczono od oskarżonych nawiązki na rzecz pokrzywdzonego S. Z. w kwocie po 600 złotych, a na podst. art.70 ust 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzeczono przepadek i zniszczenie dowodu rzeczowego.

O kosztach Sąd orzekł na podst. art.626kpk.